

ไม้ตัน เล็กหรือกลาง ไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 18 เมตร เรือนยอดรูปกรวยเมื่อยังอ่อน เมื่อแก่เรือนยอดไม่เป็นระเบียบและแผ่วกว้าง เปลือก สีน้ำตาลอมเทาถึงน้ำตาลเข้ม หนา แตกเป็นร่องแคบเล็ก เปลือกในสีเขียวออก เทา ขุ่น มีจุดสัมผัสมีเส้น ใบ กว้าง 3-7 เซนติเมตร ยาว 6-16 เซนติเมตร ออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน หรือออกเดี่ยว ตรงข้ามช่อดอก 1 ช่อ รูปรีกว้างถึงแคบ ปลายเรียวแหลม โคนหู่หรือรูปลิ่ม ตามขอบม้วนขึ้น เนื้อคล้ายหนังบาง เขียวเข้ม เป็นมันด้านบน เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบ 6-9 คู่ เส้นใบอย่างทำมุมประมาณ 90 องศา กับเส้นกลางใบ นุนชัด ด้านล่าง ก้านใบยาวประมาณ 1 เซนติเมตร หูใบรูปสามเหลี่ยมกว้าง ดอก สีขาวมีแต้มสีเขียวอ่อนที่ หลอดกลีบ และปลายแยกกลีบ สมบูรณ์เพศ แต่ละดอกหลอดกลีบเลี้ยงเชื่อมกันเป็นช่องลมมีเนื้อ ขนาด 0.7-1 เซนติเมตร (ไม่รวมกลีบดอก) บนก้านเรียวยาว 2-4.5 เซนติเมตร มีเดถิ่ง 3 ดอก ออกตรงข้ามใบเดียวๆ กลีบเลี้ยงมีเนื้อรูปสามปลายตัด กลีบดอกรูปโคนแคบปลายบาน โดยหลอดกลีบดอกยาว 6-9 มิลลิเมตร ปลายมี 4-5 แฉก รูปแบบยาว 6-8 มิลลิเมตร (เกือบท่าหลอดดอก) ไม่ซ้อนกันในตัวดอก การออกหรือได้ดังพับลง เมื่อดอกบาน เกลี้ยงทั้งสองด้าน อันเรณู 4(5) อัน ก้านข้อบนเรณูเรียวยาว ติดที่คอหลอด การและยื่นพ้นหลอด ก้านเกรสรเพศ เมียมีหัวยาวและสั้นกว่าหลอดดอก ยอดเกรสรเพศเมียมี 2 อัน กาบແຜ ผล เชื่อมติดกันเป็นก้อน กลมมนุ่ม ขนาด 1-2.5 เซนติเมตร ก้านผลเรียวยาว 2-5 เซนติเมตร ทรงกลมถึงรูปไข่ไม่เรียบ มีลวดลายแบบกราฟฟิคส์ แก่สีเขียวเข้มเป็นมันถึงดำมัน ภายในมีเนื้อกลิ่นค่อนข้างเหม็นเมื่อสุก พบมากทั่วไปในป่ารุ่น ที่โล่ง ในป่าที่ด้ำ

ข้อมูลอ้างอิง : การเดนอร์, ใจนอน ไม้ราก acidic แผ่น 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พิพิธภัณฑ์อนุรักษ์ชั้น จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า
ภาษาไทย : http://uforest.org/Species/M/Morinda_elliptica.php

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้นใหญ่กิ่งผลัดใบ สูงถึง 38 เมตร เปลือก สีน้ำตาลอ่อนถึงน้ำตาลอ่อน เด็กเป็นเกล็ดเล็ก ในใบญี่ปุ่น
ออกแน่นโกลาپลายกิ่ง รูปไข่ถึงรูปขอบนานแกรมี กว้าง 10-18 เซนติเมตร ยาว 18-36 เซนติเมตร ปลายแหลมกว้าง โคนทุกถิ่นเป็นรูปกิ่งหัวใจ ยอดอ่อนมีขนเส้นไหม ใบแก่คล้ายหนัง เกลี้ยงหรือมีขีบนเส้นกลางใบ
ด้านล่าง เส้นกลางใบเป็นร่องด้านบน เส้นใบ 20-25 คู่ เล็กเรียว ก้านใบเรียวยาว 4-7 เซนติเมตร ทึบสีเขียวในหอก
กว้างถึง 2.5 เซนติเมตร ยาวถึง 15 เซนติเมตร ด้านนอกขดลักษณะเส้นไหม ด้านในเกลี้ยง กิ่งใหญ่แข็ง (เส้นผ่าศูนย์กลาง 10-15 มิลลิเมตร) มีขนเส้นไหม สีน้ำตาลแดงอ่อน เมื่อแก่เกลี้ยง ดอก สีส้มอมชมพูอ่อน ออกเป็นช่อ
เล็กเรียวที่ซอกใบหรือใต้แผ่นใบ กลีบเลี้ยงมีสันแคบ 5 สัน เกสรเพศผู้ประมาณ 3 อัน อับเรณู เรียวแหลม
ที่ปลายมีรยางค์เรียวยาว สันกว่าอับเรณู รังไข่รูปไข่แคบมีขีบที่ปลาย ก้านเกสรเพศเมียเรียวยาว สันกว่าเกสร
เพศผู้ ผล ปักใหญ่ 2 ปีก กว้าง 3-4 เซนติเมตร ยาว 16-24 เซนติเมตร รูปใบหอกกลับแบบขอบนาน ปลายทั้ง
โคนพับ ส่วนอก 3 ปีกสันรูปไข่ โคนพับ กว้างถึง 0.5 เซนติเมตร ยาว 1.5 เซนติเมตร เส้นปีก 3 เส้น ตัวผลเรียว
กว้างถึง 3 เซนติเมตร ยาวถึง 4 เซนติเมตร มีสันแคบ 5 สัน กว้างประมาณ 2 มิลลิเมตร ในส่วนครึ่งบนหรือ 2/3
ของผล พับในปักกิ่งผลัดใบ ปักดิน-ปักໄไฟ สูงถึง 400 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : การอนุรักษ์, ใบอนุชนพันธุ์สักสูนพร ทองคำนาค ขยายอุดต ให้ป่าภาคใต้ เม่น – พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คันใหม่, 2558, 768 หน้า

ภาษาไทย : ภาษาไทย : <http://tropical.theferns.info/image.php?id=Dipterocarpus+dyeri>

ภาษาอังกฤษ : <http://www.vncreatures.net/chitiet.php?page=1&loai=2&ID=3693>

ภาษาเวียดนาม : <http://vietnamplants.blogspot.com/2013/01/dipterocarpaceae-ho-dau.html>

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่ออื่น : ยางกล่อง ยางขน ยางแดง ยางมดคัน ยางเยือง ยุงกระเบื้อง ยุงขน ยุงแดง ยุงใบใหญ่ ยุงหัวหวาน

ไม้ต้น ขนาดใหญ่สูงได้ถึง 40 เมตร เป็นลักษณะเด่นที่ใบเป็นแผ่นขนาดใหญ่ มีกิ่วซึ่ง
สามารถกระจายหัวไป เปลือกในสีเหลืองปนส้ม เนื้อไม้สีเหลืองอ่อน เป็นลักษณะทั่วไปของสกุลยาง ส่วนต่าง ๆ
มีขรุขระจุดๆ กันอยู่ ใบเดี่ยว รูปไข่ ยาว 3-4 มิลลิเมตร หูใบรูปแอบ ยาวได้ถึง 15 เซนติเมตร ใบรูปรีกกว้าง
ยาว 15-35 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว โคนแหลมกลม หรือเว้าด้าน เส้นแขนงใบข้างละ 12-18 เส้น ก้านใบยาว
3-6 เซนติเมตร ช่อดอกยาว 3-5 เซนติเมตร มี 3-6 ดอก ก้านดอกสั้นมาก หลอดกลีบเลี้ยงยาวประมาณ 1
เซนติเมตร กลีบยาวยาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร กลีบสั้นยาว 3-5 มิลลิเมตร กลีบดอกยาว 4-6 เซนติเมตร
ด้านนอกมีขนรูปดาวสั้นประปาอยู่ เกสรเพศผู้ 30 อัน อับเรณูยาว 7-9 มิลลิเมตร หลอดกลีบเลี้ยงที่มุมผลเรียบ
ยาว 2-2.5 เซนติเมตร ปีกยาวยาว 10-20 เซนติเมตร ปีกสั้นยาว 1.5-3 เซนติเมตร ปีกสั้นขอบพับกลับเล็กน้อย
พบที่พม่า กัมพูชา เวียดนามตอนใต้ คาบสมุทร猛烈 และสุมาตรา ในไทยพบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้
ภาคตะวันตก และภาคใต้ ขึ้นตามป่าดิบแห้งที่ค่อนข้างชื้น และป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 550 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsLinkno=4814&words=ยางขน>

ภาพประกอบ : ภาพถ่าย : สุนารีวิจัยและพัฒนาวัสดุธรรมชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพผล/ตอกอ่อน : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsLinkno=4814&words=ยางขน>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้น ผลัดใบช่วงลับ สูงได้ถึง 35 เมตร เรือนยอดรูปกรวยแคบในตอนแรกแล้วแพร่ออก มีกิ่งสูงขึ้น เปลือกสีเทาอ่อน เเรียบเมื่ออ่อน แล้วแตกละลายอีกด มีจุดคล้ายสิวเมื่อแก่ เปลือกในสีเหลืองอ่อน มียางเหลวสีครีม (คล้ายนมข้น) และเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลมาว ใน กว้าง 4-9 เซนติเมตร ยาว 8-20 เซนติเมตร ออกสลับบนราก เดียว รูปขอบขนานแกมรีงเก็บรูปปีกกลับ ปลายแหลมหรือทู่ โคนกลมถึงกิ่งรูปหัวใจ โคนมักไม่เท่ากัน ขอบเรียบหรือจักละเอียดห่างๆ ที่ส่วนบน ใบแก่คล้ายกระดาษหนัง ด้านบนสีเขียวเข้มเป็นมัน เกลี้ยง ค่อนข้างสากระดับ ด้านล่างสีเขียวอ่อนเหลือง มีขนสีน้ำตาลอมเหลืองโดยเฉพาะบนเส้นใบ พับน้อยที่เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบหลัก 1 เส้นออกที่โคน ค่อนข้างนูนด้านบน เส้นใบ 8-13 คู่ โค้งเชื่อมกันไม่สม่ำเสมอใกล้ขอบใบ เส้นใบย่อย กิ่งขั้นบันได ก้านใบสั้น ยาว 0.3-1.2 เซนติเมตร เป็นร่องด้านบน มีขน หุบใบยาว 3-8 มิลลิเมตร ร่วงเร็ว ทิ้งรอยแผลสั้นๆ ใกล้ก้านใบ กิ่งสีน้ำตาลเข้ม มีขนเมื่ออ่อน ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียอยู่แยกช่อบนต้นเดียวกัน ช่อดอกเพศผู้เล็กมาก ออกเป็นช่อกลมแน่นคล้ายดอกเห็ด ขนาด 1.2 เซนติเมตร ก้านดอกเล็กเรียว ยาว 0.5-1.8 เซนติเมตร มี 2-4 ช่อ ที่ซอกใบส่างๆ หรือใต้ร้อแรลงแล้วเล็กน้อย ดอกมีกลีบรวมแยก 3-5 กลีบ ยาว 1-2 มิลลิเมตร เกสรเพศผู้มี 3-4 อัน ยาว 1-2 มิลลิเมตร ช่อดอกเพศเมียขนาดประมาณ 0.7 เซนติเมตร ไม่เป็นช่อกลม ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ ตามซอกใบบนๆ รูปลูกแพร์ มีเบระดับข้าง 6-12 ใน ขนาดประมาณ 1 มิลลิเมตร มักแน่นที่ปลายกิ่ง กลีบรวมปลายมี 4 แผก โคนเชื่อมกับรังไข่ ก้านเกสรเพศเมียมี 2 ก้าน ยาว 5-15 มิลลิเมตร ผล ขนาด 1.2-2.5 เซนติเมตร ก้านผลยาวได้ถึง 1 เซนติเมตร ทรงรูปไข่หรือลูกแพร์ มีเนื้อ สีแดง เสือดหมู สุกสีดำ มีขนกำมะหยี่ ผลลัพธ์ใหญ่ 1 ผลลัพธ์ ขนาด 0.5-1 เซนติเมตร พบรกรายจายในป่าดิบทึ่ต่ำ ที่ยังไม่ถูกทำลายมากนัก คนป่าใช้ยางขาวอับลูกดอก ซึ่งมีพิษอาจทำให้ถึงตายได้ ถ้าพิษนั้นเข้าสู่ระบบแล้ว

ข้อมูลต่อไป : การศึกษา, โฆษณา นิปปากาได้ อメン 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อุตสาหกรรมน้ำดื่มและเครื่องดื่มสัมภาระ จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพพื้นที่ข้อมูล : <https://www.globalgiving.org/projects/save-1000-giant-trees-western-ghats-india/reports/?subid=103454>

ภาพพื้นที่ข้อมูล : http://www.phytoimages.slu.edu/imgs/benctan/r/Moraceae_Antiaris_toxicaria

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่ออื่น : ก้าดีล ไซยาง จัง ใจเตียล ซันนา ทองหลัก ยาง ยางกุง ยางขาว ยางควาย ยางตั้ง ยางนา ยางเนิน ยางแม่น้ำ ยางหวยวะ ราลออย ล้อย

ไม้ต้น ต่ายอดมีขันยาวหนาแน่น ใบรูปใบหอก ยาวได้ถึง 10 เซนติเมตร ใบรูปหรือรูปไข่ ยาว 9-24 เซนติเมตร ปลายแหลมหรือแหลมยาว โคนรูปลิ่มกว้าง กลม หรือเว้าตื้น เส้นแขนงใบข้างละ 12-20 เส้น ก้านใบยาว 2-6 เซนติเมตร ช่อดอกยาวได้ถึง 10 เซนติเมตร ช่อแยกแขนงยาว 3-7 เซนติเมตร มี 3-5 ดอก ก้านดอกยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร หลอดกลีบเลี้ยงยาวประมาณ 1 เซนติเมตร กลีบยาวยาว 1-1.5 เซนติเมตร กลีบสั้นยาวประมาณ 5 มิลลิเมตร กลีบดอกยาวประมาณ 3 เซนติเมตร ด้านนอกมีขนสั้นนุ่ม เกสรเพศผู้ 30 อัน อับเรณูยาวประมาณ 8 มิลลิเมตร หลอดกลีบเลี้ยงหัวมีผลยาว 3-4 เซนติเมตร มี 5 สัน เป็นปีกกว้าง 0.5-1 เซนติเมตร ปีกยาวยาว 8-13 เซนติเมตร ปีกสั้นยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ขอบหักกลับ

พบที่อินเดียรวมหมู่เกาะอันดามัน ศรีลังกา บังกลาเทศ พม่า ภูมิภาคอินโดจีนยกเว้นเชียวนามตอนบน ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามที่ราบคุ่มริมลำธารหรือแม่น้ำในป่าดิบแล้ง ความสูงถึงประมาณ 500 เมตร

ข้อมูลต่อไปนี้ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words=%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%87&typew=up>

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้นขนาดใหญ่ ผลัดใบช่วงสั้น สูงถึง 40 เมตร เรือนยอดแผ่กว้าง ลำต้นเปลาตรง เส้นผ่านศูนย์กลางถึง 100 เซนติเมตร เปลือก สีน้ำตาลอ่อนๆ แต่เป็นแผ่นกลมทึบเป็นลายวน เปลือกในสีน้ำตาลแดง แห้งและเป็นเส้นใย ใบค่อนข้างเล็ก รูปรีหรือรูปไข่ กว้าง 3-6 เซนติเมตร ยาว 6-12 เซนติเมตร ปลายแหลมเล็กน้อย โคนทุ่งหรือส่วน根底หรือกลมเป็นคลื่นตื้นๆ ยอดอ่อนมีขนหยิกสีน้ำตาลอ่อนหรือสีทอง ใบแก่คล้ายหนัง มีขนสั้น โดยเฉพาะบนเส้นกลางใบด้านบน มีขนละเอียดอย่างน้อยบนเส้นใบด้านล่าง เส้นใบ 10-15 คู่ นูนชัดด้านล่าง เส้นใบย่อยเล็กเรียว ค่อนข้างชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 1.5-3 เซนติเมตร เล็กเรียว มีขนหยิกอย่างน้อยเมื่อยังอ่อน หูใบกว้างประมาณ 1 เซนติเมตร ยาวประมาณ 5 เซนติเมตร คล้ายแบบปลายแหลม ด้านนอกมีขนสีทอง หยาบ ร่วงง่ายหรือค่อนข้างติดแน่น กิ่งก้านเล็กเรียว แต่เป็นจ่ำน เมื่ออ่อนมีขน ดอก สีม่วงอมชมพูอ่อน ขนาด ประมาณ 3 เซนติเมตร ออกเป็นช่อสั้นด้านเดียว มี 3-7 ดอกที่ซอกใบอ่อน ช่อแตกแขนงหรือไม่แตก กลีบเลี้ยงมี 5 สันกลีบ เมื่ออ่อนมีขน เกสรเพศผู้ 18-20 อัน อับเรณูเรียวแหลมบนก้านชูสั้น ปลายมีรยางค์เรียวยาวประมาณ 2/3 ของอับเรณู รังไข่มีขนแน่น เรียวยาวไปยังก้านเกสรเพศเมียทรงกระบอกยาวกว่าเกสรเพศผู้ ผล มีปีกใหญ่ 2 ปีก กว้าง 1.3-1.8 เซนติเมตร ยาว 7-10 เซนติเมตร เป็นแบบปลายแหลมทุ่งโคนพับ ส่วนอีก 3 ปีกสั้นรูปไข่หรือกลม ยาว 0.5-1 เซนติเมตร โคนพับ ตัวผลกลมหรือทรงไข่ ก้านผลยาวถึง 3 มิลลิเมตร มีสันแคบ 5 สันห่างกัน 2-3 มิลลิเมตร จากปลายถึงโคน มีขนกระจายเมื่ออ่อน พบร้าไว้ในป่าดิบเข้า สูง 600-1,000 เมตร ป่าเต็งรัง บนดินทินหรือตามแหล่งน้ำในป่าที่ดี

ข้อมูลอ้างอิง : การ์เนอร์, ไนมอน พินดา สิงห์สุนทร ก่อการณาฯ ขยายดู น้ำป่าภาคใต้ – ขั้นพัฒนาที่ 1.-กรุงเทพฯ : โครงการจัดพัฒนาฯ, 2558, 768 หน้า

ภาษาไทย : ภาษาไทย : http://www.biotik.org/laos/species/d/dipco/dipco_en.html

ภาษาอังกฤษ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้น ผลัดใบ สูงได้ถึง 25 เมตร ในประกอนแบบนิ่วมือ ในบุ่ยอย 3 ใน รูปรีหรือรูปไข่กลับ กว้าง 1.5-15 เซนติเมตร ยาว 4-50 เซนติเมตร ดอกแยกเพศอยู่บนต้นเดียวกัน ดอกเพศผู้สีเหลือง กลีบรวมรูประฆัง ปลายแยกเป็น 5 กลีบ เกสรเพศผู้เชื่อมติดกัน อับเรณู 10 อัน ดอกเพศเมียมีฐานดอกสีเขียว ยอดเกสรเพศเมียแยกเป็น 3 แฉก ผล แห้ง มี 3 พุ เส้นผ่านศูนย์กลาง 3-5 เซนติเมตร เมล็ดรูปไข่ เส้นผ่านศูนย์กลาง 2-3.5 เซนติเมตร มี 3 เมล็ด เป็นพันธุ์ไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศบราซิล นำมาปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจทางภาคใต้และภาคตะวันออกของไทย เป็นลักษณะ ให้น้ำยาง ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยางรถยกตัวและอื่นๆ เนื้อไม้ใช้ทำเครื่องเรือน ใบต้มกับด่างให้เหลือแต่เส้นใบ ใช้ทำดอกไม้ประดับและของชำร่วย

ข้อมูลอ้างอิง : http://www.qsbq.org/database/botanic_book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=1737

ภาพประกอบ : มาพัฒนา : <https://www.monacanatureencyclopedia.com/hevea-brasiliensis/?lang=en>

ภาพใบ/ดอก/ผล : <http://www.natureloveyou.sg/Hevea%20brasiliensis/Main.html>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงถึง 40 เมตร ไม่ผลัดใบ เป็นลักษณะสีน้ำตาลแดงถึงสีน้ำตาลเทา หยอด มีเกล็ดหนานเล็ก เมื่อแก่แตกและเป็นแผ่น ใน ค่อนข้างเล็ก รูปรีกว้างถึงกว้างปี่ กว้าง 4-6 เซนติเมตร ยาว 8-13 เซนติเมตร ปลายแหลมลับ โคนส่วนรูบลิมเป็นคลื่นหรือพับ进 ในแก่คล้ายหงัง เป็นขาเด้านบน ในแห้งสีน้ำตาลซื้อกอก แลดเช้ม เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นกลางใบมนุนด้านบน เส้นใบ 9-12 คู่ เล็กเรียว เส้นใบอยู่เป็นขั้นบันได เรียว และจาก ก้านใบยาว 2.5 เซนติเมตร เล็กเรียว เกลี้ยง ทูในก้วง 1 เซนติเมตร ยาวประมาณ 8 เซนติเมตร ด้านนอกเกลี้ยงด้านในมีขันเส้นใหม่แน่น กิ่งก้านเล็กเรียว (เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3 มิลลิเมตร) สีน้ำตาลเข้ม เกลี้ยงแมวยังอ่อน ดอก ขนาด 3.5 เซนติเมตร สีครีม กลีบดอกครึ่งล่างมีขีดสีชมพูด้านใน ออกเป็นช่อยาวถึง 8 เซนติเมตร ที่ซอกใบหรือเหนือซอกใบ เกสรเพศผู้ประมาณ 30 อัน อับเรณูเรียวเป็นแถบยาวประมาณ 3 เท่า ของก้านข้อมบันเรณู ปลายมีรยางค์คล้ายเข็ม ยาวเท่ากับบันเรณู รังไห่เล็ก ขันนุ่ม ก้านเกสรเพศเมียแข็ง สั้นกว่า เกสรเพศผู้ ผล ปีกใหญ่ 2 ปีก กว้าง 2-2.5 เซนติเมตร ยาว 8-14 เซนติเมตร เป็นแบบเรียวไปยังปลาย ที่โคนพับ เล็กน้อย เกลี้ยง เส้นปีก 3-5 เส้นขั้ด ส่วนอีก 3 ปีกสั้นรูปกลม ยาว 0.6-1 เซนติเมตร โคนพับ ตัวผลกลมหรือรูปลูกช้างขนาดใหญ่ถึง 3 เซนติเมตร ไม่มีสัน เกลี้ยงมัน พบร้าบไปในป่าดิบ สูง 300 เมตร มักขึ้นใกล้ชายฝั่ง

ข้อมูลอ้างอิง : การคิดเห็น, ใจมอง พินดา สิติธิสุนทร กองการคาด ขยายผล นักปรึกษาดี - พิเศษที่สุดที่ 1. กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คืนให้. 2558. 768 หน้า

ภาษาประกอบ : ภาษาไทย/อังกฤษ/ผลิต : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพพอดี : <http://www.chm.frim.gov.my/Newsletter/125-29-2012.aspx>

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้นขนาดกลาง สูงถึง 30 เมตร เปลือกสีเทาอ่อน เรียบถึงแตกเล็กน้อย ในรูปไข่กลับแฉมรูปขอบขาน กว้าง 5-8 เซนติเมตร ยาว 12-20 เซนติเมตร ปลายเรียวแหลม โคนทู่หรือแหลม ขอบเป็นคลื่น เกลี้ยงทั้งสองด้าน หรือมีขนสีน้ำตาล ใบแห้งสีเขียวอมเหลืองอ่อน เส้นใบ 8-20 คู่ ระยะห่างเท่ากัน ค่อนข้างตรง โค้งและไปเชื่อมกันใกล้ขอบใบ เห็นชัดทั้งสองด้าน เส้นใบอยู่เป็นขั้นบันได จางด้านบน ชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 0.7 เซนติเมตร เกลี้ยง กิ่งอ่อนมีขน ดอกสีขาวอ่อนถึงเหลือง กลิ่นหอม ออกเป็นช่อแตกแขนงบนก้านช่อต่อ กิ่งยาว 1.5 เซนติเมตร ส่วนมากออกตามกิ่งได้ซอกใบ บางที่ตามกิ่งแก่ ก้านดอกยาว 1.7-2.5 เซนติเมตร เสื้อเรียว มีขนละเอียด ใบประดับเล็ก รูปไข่ติดที่ครึ่งล่างของก้าน กลีบเลี้ยงรูปสามเหลี่ยมกว้าง ยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร ปลายทู่ นานออกหรือโถงกลับ มีขนด้านนอก ด้านในเกลี้ยง กลีบดอกคล้ายสายหนังหรือรูปแผ่น กว้าง 0.4 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร กลีบวงนอกรักษาไว้กลีบวงในเล็กน้อย ปลายแหลม ส่วนก้านที่สุดอยู่ใกล้โคน แนวกันหลวมไม่บานออก ขันนุ่มทั้งสองด้าน เกสรเพศผู้ยาว 1.3 มิลลิเมตร แกนอับเรณูแบบ เกสรเพศเมีย ยาว 1.5 มิลลิเมตร ขันสั้น ยอดเกสรเพศเมียรูปขอบขานมี 1 ออ玖 ผล รูปขอบขานกว้าง 1.5 เซนติเมตร ยาว 2 เซนติเมตร ปลายแหลมโคนกลมเกลี้ยง ก้านผล เสื้อเรียว 3.5 เซนติเมตร มีหลายผลอยู่บนก้านยาว 5-7 เซนติเมตร สีเหลืองถึงแดง มี 1 เมล็ด พับในป่าดิบชื้นเชิงเขาทินปุน สูง 100 เมตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ภาคอื่นพับในป่าผลดิบสมบูรณ์ สูง 500-1,000 เมตร

Navendu Page

ข้อมูลอ้างอิง : ใบอนุญาต : ใบอนุญาต : การอนุรักษ์พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์อุบัติ ออกโดยสถาบันวิจัยและพัฒนาวิชาการมหภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. 2558. 768 หน้า

ภาษาประดิษฐ์ : ภาษาไทยและพัฒนาวิชาการมหภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพไฟล์ : <http://flora-peninsula-indica.ces.iisc.ac.in/herbsheet.php?id=703&cat=7>

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวิชาการมหภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้นขนาดใหญ่ ไม่ผลัดใบหรือผลัดใบบางส่วน สูงถึง 40 เมตร ลำต้นเปลาตรง โคนต้นมีพุpondต้าๆ เปเลือกสีน้ำตาลอมเหลืองอ่อนถึงสีน้ำตาลอ่อนเทา ต้นอ่อนเรียบ แก่แตกเป็นแผ่นหรือเกล็ด ในรากว้างหรือรูปไข่ กว้าง 6-12 เซนติเมตร ยาว 12-20 เซนติเมตร ปลายเรียวแหลมเล็กน้อย โคนทู่หรือกลม บางที่เป็นรูบกึ่งหัวใจ ไม่พับจีบ ยอดอ่อน มีขนสีน้ำตาลอ่อน ในแก่คล้ายหนัง สีเขียวมันด้านบน ด้านล่างสีเขียวอมเหลือง เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบ 12-18 คู่ นุนชัดด้านล่าง เส้นใบย่อยห่าง ด้านล่างแบบเรียบ ก้านใบยาว 4-8 เซนติเมตร ยาวเรียวปลายค่อนข้างบวม เกลี้ยง ทูในรูปใบหอกแฉกของบานยาสี 18 เซนติเมตร ด้านนอกมีขนละเอียด ด้านใน เกลี้ยง กิ่งใหญ่ (เส้นผ่านศูนย์กลางใกล้ปลายยาวได้ถึง 1.2 เซนติเมตร) ดอกใหญ่ สีชมพูอมแดงม่วงเข้ม ขนาดประมาณ 6.5 เซนติเมตร ออกเป็นช่อ เล็กเรียวด้านเดียว ไม่แตกแขนงยาวสี 18 เซนติเมตร ที่ออกใบหรือต่ำกว่าใบ มักมีหลายดอกอยู่ด้วยกัน แต่ละดอก ไม่มีก้านดอก ติดอยู่กับต้น ยาว 3.5 เซนติเมตร รูปกระ slut หักสิบ เลี้ยงยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร มี 5 สันก้าง เกลี้ยง หนาบุ่ม เกรสรเพดผู้ประมาณ 30 อัน อับเรณูรูปใบหอก ยาวประมาณ 3 เท่าของก้านชูอับเรณู รังไข่เรียวไว้ปังก้าน เกรสรเพดเมียใหญ่สันกว่าเกรสรเพดผู้ มีขนละเอียดที่ครึ่งล่าง ผล มีปีกใหญ่ 2 ปีก กว้าง 2-3 เซนติเมตร ยาว 14-22 เซนติเมตร รูปใบหอกกลับ ปลายทู่โคนเรียวแหลม ค่อนข้างตรง ไม่แผ่ออก มีเส้นปีก 3 เส้น ส่วนอีก 3 ปีกสั้น รูปรี ยาว 1.4-2 เซนติเมตร โคนพับเล็กน้อย ตัวผลทรงรี กว้าง 3-4 เซนติเมตร ยาว 4-7 เซนติเมตร มีสันก้าง 5 สัน ห่างกัน 1-1.5 เซนติเมตร จากปลายถึงโคนเกลี้ยงหรือมีนวล พบทว่าไปในภาคใต้ ในป่าดิบค่อนข้างสมบูรณ์ สูงถึง 600 เมตร มักพบตามสันเขา

ข้อมูลอ้างอิง : ก้าร์เนอร์, ไรมอน พินดา ลิตติสุนทร ก่อการคุ้มครองพันธุ์ไม้ป่าภาคใต้ – พืชพืชชีร์ที่ 1-กรุงเทพฯ : โครงการจัดพัฒนาฯ, 2558. 768 หน้า

ภาษาไทย : ภาษาไทย : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dipterocarpusgrandiflorus\(Blanco\)Blanco](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Dipterocarpusgrandiflorus(Blanco)Blanco)

ภาษาอังกฤษ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

